25 Obljuba o tolažniku

Nedelja po Vnebohodu

Janez 15,26 -16,7

Janez 15,26 Ko pa pride Tolažnik, ki vam ga bom poslal od Očeta, Duh resnice, ki izhaja od Očeta, bo on pričeval o Meni.
Janez 16,7 Toda govorim vam resnico: za vas je bolje, da grem; kajti če ne grem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal.

20. marec 1872

Ti dve vrstici boste našli v dveh poglavjih Janezovega Evangelija, in sicer v prvem obljubo, da Bom Mojim zapuščenim učencem poslal Tolažnika, Duha Resnice, ki jim bo pokazal, da je vse res in pravilno, kar Sem jih učil - in v drugem namig, da je bil Moj odhod potreben, da bi okrepil to, kar Sem jim o Meni in Mojem Božjem poslanstvu govoril. Kajti v tem drugem poglavju piše:"Če ne Bom odšel tja, Tolažnik ne bo prišel k vam!" S tem Sem jim dokazal, da je Moj odhod k "Očetu" - kakor Sem se tam izrazil - delno kot zaključek Mojega poslanstva, delno pa tudi kot pričetek njihovega poslanstva, zasnovan po Mojih načrtih za odrešenje ljudi, neobhodno potreben.

Kadar mojster zapusti svoje učence, preden so popolnoma zreli, da bi tudi brez njega lahko nadaljevali z nadaljnjim učenjem, običajno imenuje namestnika, ki potem izpelje vse, kar je potrebno za zaključek študija. Tako Sem naredil tudi Sam.

Moje poslanstvo na zemlji, ali Moje bivanje med Mojimi učenci, je bilo koristno samo tako dolgo, dokler še niso bili v celoti vpeljani v Moj nauk. Moje bivanje na vaši zemlji Sem moral najprej zaključiti šele z največjim dejanjem ponižnosti in ljubezni, kar je bil praktični del Mojega nauka. Mojim učencem Sem moral, kot večen zgled, z dejanjem pokazati, kakšne žrtve zahteva Moj nauk in njegovo ohranjanje, ter česa morajo biti zmožni Moji pravi učenci, to je, celo žrtvovati svoje življenje za svojo vero, kar je bila usoda mnogih izmed njih. Z Mojim vstajenjem Sem jim moral tudi dokazati, kako malo moči ima smrt nad Mano. Da pa so se v vmesnem času do Mojega vnebohoda ali vrnitve v Moje kraljestvo po trdem udarcu, ki ga je povzročila vidna odsotnost Moje osebe, lahko prav znašli, je bila Moja lastna velika dolžnost, kot njihovega mojstra in učitelja, da sem jim, kot nadomestilo za Mojo izgubo, vlil upanje. Zato sem jim obljubil Tolažnika, katerega so si predstavljali kot osebo, ne pa kot moč.

Ko Sem jim govoril te in še nekatere druge besede, so bili še preveč posvetni; zato še niso mogli razumeti Mojih besed, da, prav zares Mojih zadnjih, največjih in naj globljih besed slovesa v duhovnem pomenu. Zaradi tega Sem jim tudi rekel: "Jaz bi vam imel še to in ono za povedati; toda vi tega ne bi zmogli nositi!", kar je povedano z drugimi besedami: "Jaz vam duhovnost ne morem spremeniti v posvetne pojme. Vi ste sicer verni, toda še nezreli otroci, in nad vas mora priti šele zadnja posvetitev, s katero boste dozoreli iz otrok v može, da boste postali primerni razumeti to, kar ste

slišali od Mene in boste znali to tudi drugim prenašati tako, kakor ste od Mene prejeli."

To zasenčenje z Mojim duhom jih je prerodilo; kajti Moj duh izvrši dejanje ločitve duhovnosti od posvetnosti. Takrat življenje razuma preneha, prične pa se življenje duha ali srca. Tako so bili Moji učenci opremljeni z močjo duhovne volje, da govorijo in delujejo, kar zahteva Moj nauk in so s tem zagotovili večno trajanje dejanju odrešitve, ki Sem ga začel.

Kakor se je v tistem času godilo Mojim učencem, se je v vsakem stoletju godilo posameznikom, ki Sem jih v ta namen izvolil. Nikoli ni manjkalo Meni popolnoma predanih, ki so svoje življenje dali za svoje prepričanje. Vedno so obstajali takšni opominjevalci in obnovitelji Mojega tako drago plačanega nauka. Sredi grobih zlorab religije so bili določeni, da pristen nauk in prava vera nista zatonila v pozabo.

Tudi v vašem stoletju ne manjka takšnih navdušencev in sedaj, ko se človeštvo še bolj izgublja v posvetnost, sedaj ob približevanju konca preizkusnega obdobja za človeštvo - se množi tudi število privržencev Mojega pravega nauka, ki morajo poskrbeti za prve kamne osnovanja Mojega kraljestva, da Bom pri Mojem prihodu že našel verujoča srca. Kajti v drugo nočem pridigati gluhim ušesom! Svitanje jutranje zarje mora biti že prisotno in duhovne oči Mojih častilcev morajo biti že pripravljene, da bodo brez škode "lahko prenesle polno luč Moje ljubezni in Mojega prikaza.

Kakor Sem v tistem času Mojim učencem obljubil Tolažnika, katerega' jim Bom poslal, tako tudi sedaj pustim v vsako ponižno Meni predano srce pritekati tolažbo, kajti samo Moj nauk, samo prava religija ali veroizpoved lahko da, kar prejema iz Mojih besed.

Tedaj je v človeka položen pravi Tolažnik, ko ta pravilno dojema in izpolnjuje Moji -dve zapovedi ljubezni. Da bi Moje delo pospešil, Sem Sam sestopil, da bi z neposrednimi sporočili vse jasno razložil, kar je bilo ljudem - kakor so nekoč dejali Moji učenci - tako trdo in nerazumljivo. Sedaj, ko Moja sporočila pritekajo tako izdatno, Sem pravzaprav duhovno že stopil na vašo zemljo, da dejansko učim in vodim Moje otroke, kakor nekoč. Manjka samo še Moja vidna pojava: ki bi dvomljivce prisilila k verovanju, kar pa bi bilo v nasprotju s svobodo človeka.

Sedaj spet izbiram Moje učence, ki naj bi posejali zlate posevke Mojega nauka ljubezni, samo da sedaj ni več potrebno, da bi jih moral voditi tako, kakor nekoč. V tistem času Sem moral uporabljati druga sredstva, moral Sem priti Sam in jim resnični obstoj Boga dokazati z Mojimi besedami in dejanji. Zdaj to prisilno sredstvo ni več potrebno; kajti znanost z odkritji na polju Mojega stvarstva svetov je te z duhom in srcem opazovane človekove poti dovolj odprla, da Me je mogoče najti vsepovsod in priznati Moj resničen obstoj.

Verouk poteka današnje dni vzporedno z učenjem skozi prepričanje. Samo tisti, ki hoče biti slep, bo tajil obstoj Boga, saj On vendarle obstaja v vseh vogalih in zakotjih stvarstva, zgoraj in spodaj, celo v človekovem lastnem srcu, vsem nasprotnim dokazom navkljub. Samo takšen človek bo tajil obstoj Boga, zakonodajalca in - kot vas uči Sveto Pismo - ljubečega Očeta, ki kljub zablodam in vsem možnim pregreham ljudi, hoče vedno razširjati odpuščanje namesto povračila, strpnost namesto stroge sodbe in vedno hoče življenje in ne duhovne smrti.

Zaradi tega vam je tudi sedaj Tolažnik položen v srce, in sami ste gospod vašega miru in spokoja. Zato Mi ga vam ni potrebno več pošiljati, ker ste ga od Mene že prejeli. Zdaj pa je na vas, da to poslušno izvajate v besedi in dejanjih, ker s tem kažete, da ste Moji otroci in Moji učenci v tem času.

Naj vas ne skrbijo izgredi na religioznem polju, ki se sedaj vsepovsod dogajajo! Ti so dobri obujevalci, vendar njihovim privržencem bo za kratko ali dolgo manjkal glavni dejavnik, Tolažnik, katerega Sem takrat obljubil samo tistim, ki so bili Moji resnični učenci, in katerim morate tudi vi v vsem slediti.

Lahko bo zgrajenih še veliko religioznih zgradb za poučevanje, toda kdor se ne bo vrnil v Mojo preprosto hišo, "v kateri kraljuje samo ljubezen, vodena z modrostjo, tistemu bo v težkih trenutkih manjkal Tolažnik; kajti takšnemu primanjkuje poleg resnične vere tudi še pravo prepričanje. Je brez duha resnice, katerega Sem nekoč obljubil Mojim učencem in jim ga tudi poslal, in ki ga bo deležen vsak, ki Me razume v duhu in resnici, in Moj nauk uporablja v dejanjih.

Resnica je, kakor Sem vam pred kratkim dokazal, samo ena. Kdor je ne spoštuje, je gradil na pesku. Ko pridejo potem veliki posvetni in duhovni viharji, ki morajo priti na to zemljo zaradi očiščenja duhovno-duševnega bitja, bo takšna hiša, ki je zgrajena na drsečem pesku razumskosti, izginila skupaj s podlago, kakor da je nikoli ni bilo. Obstala bo samo tista zgradba, ki bo kljubovala vsem viharjem in se, kot edina resnica, izkazala, kakor edina trdna temeljna zgradba, ki je zgrajena na Moji Besedi, na besedi Boga in Stvarnika vsega vesolja. Kajti kar govori Bog in je s takšnimi žrtvami vsemu Svojemu duhovnemu kraljestvu tudi z dejanji dokazal, kakor Jaz na vaši zemlji, to ne more varati in ne slepiti. Prevarani so tisti, ki vsem opominom in klicem iz vidne in nevidne narave zapirajo svoja ušesa, iščejo Tolažnika v njihovem življenju razuma, ki pa ga je moč najti edino in samo v srcu.

Zato razmislite o tistih besedah, ki so zapisane prav v teh poglavjih 15, 16, in 17, in katere Sem nekoč govoril Mojim učencem! Te so najvažnejše med najvažnejšimi in najgloblje, kajti bile so besede slovesa vašega Očeta, ki je moral, še preden je. dokončal zadnje dejanje ljubezni, položiti še eden in sicer vogelni kamen Svoje

duhovne zgradbe, katero se je On zapustil na zemlji in katere pomen daleč presega današnje čase.

Kar Sem obljubil Mojim učencem kot "Tolažnika", katerega jim Bom poslal, to leži že v teh, zapisanih besedah Mojega ljubljenca Janeza. Moji učenci jih niso razumeli; toda vi, ki ste sedaj že precej izšolani in ,pripravljeni razumeti Moj nauk, kakor si želim, da bi ga tudi razumeli in izvajali, boste lahko našli Tolažnika v teh besedah, katere Sem vam zapustil, ki vas bo razsvetlil, dvignil in okrepil proti vsemu, kar bo prihajalo, kakor je nekoč Moj Duh okrepil učence, da bi svoje bodoče usode lahko prenašali z okrepljeno dušo v njihovem poslanstvu.

Vas takšni grenki trenutki sicer ne bodo dvigovali, kakor so nekoč Moje učence pri njihovem poučevanju: toda toliko bolj se boste morali boriti s svetom, z njegovimi prijetnostmi, z vašimi soljudmi, od katerih večina ne hodi po poti, po kateri hodite vi, temveč so se napotili prav po nasprotni.

Vam se bo godilo tako, kakor Sem napovedal Mojim učencem: "Svet vas bo sovražil, ker vi niste njegovi!", to je, ker vi služite drugim načelom, kakor večina ljudi. Toda prav tukaj vam je Tolažnik najbližje, ki vam za to kratko preizkusno življenje ponuja daljše, večje, večne užitke, kot plačilo za zvesto vztrajnost pri tej nekoč trdno postavljeni besedi vašega Očeta, vašega Jezusa, ki je žrtvoval Svoje zemeljsko življenje, da je rešil umrljiva bitja pred duhovnim pogubljenjem.

Zato naj bo tudi vam to najboljša tolažba, katero vsakomur po izvršenem dobrem dejanju položim v srce, najboljše plačilo in najboljše zagotovilo: sledite Mojemu nauku in Mojim besedam, ki bodo na koncu vendarle, kljub vsemu posvetnemu blišču in vsej posvetni oblasti, zadnje opore, ki bodo ostale bojevnikom, kakor rešilni stebri v velikem oceanu posvetnih dogodkov.

Zato ne zapustite Tolažnika v vašem srcu, - in Tisti, ki je tega Tolažnika položil v vaše srce, vas ne bo zapustil! To vam zagotavlja Tisti, ki je že toliko nebeškega kruha, toliko duhovnega blagoslova in tolažbe izlil na vaše glave. Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige